

AGRICULTURA NOUA

Anul V — Nr. 415
Vineri 18 aprilie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Proletarii din toate țările uniți-vă!

Din învățămintele conștiinței de la Constanța

Munca în comun — problema nr. 1 a întovărășirilor

CA NUMAR DE UNITAȚI ȘI DE FAMILII, ca suprafață, întovărășirile ocupă primul loc în ansamblul sectorului socialist-cooperatist al agriculturii. „Intovărășirea agricolă — spune tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej — s-a dovedit a fi forma de cooperare cea mai accesibilă țăranilor muncitori. De aici și însemnătatea deosebită pe care o au în țara noastră întovărășirile. Două sînt scopurile pe care le urmărește atragerea țăranilor muncitori în întovărășiri: sporirea producției prin folosirea tractoarelor și a altor mașini agricole ale statului și deprinderea oamenilor muncii de la sate cu organizarea socialistă a agriculturii. Ambele scopuri se împlinesc prin executarea lucrărilor agricole în comun.”

Experiența de mai mulți ani a numeroase întovărășiri a dovedit că executarea în comun a tuturor principalelor lucrări agricole, recoltarea la hectar au fost cu sute de kilograme mai mari decît în întovărășirile unde s-a muncit individual. Răspîndirea acestei experiențe face ca numărul întovărășirilor unde se muncеște în comun să fie în creștere.

Prin muncă laolaltă, tinăra întovărășire „Drum Nou” din comuna Putineiu, raionul Giurgiu, a executat în primăvara aceasta în 2 zile un volum de lucrări ce înțrece de circa două ori volumul lucrărilor executate în același timp cu același număr de oameni și atelaje, de țăranii care muncesc individual. Dacă ținem seama că și calitatea lucrărilor este mai bună, vedem că e de necesar ca muncile agricole să fie făcute în comun. Unindu-și forțele și muncind laolaltă, folosind în mod rațional atelajele, cît și mijloacele mecanice ale S.M.T., membrii cunoscutelor întovărășiri din Micalaca și Radimna, regiunea Timșoara, au efectuat totdeauna înămintările și sădîrînerea culturilor în timpul optim, fapt ce a dus la producții sporite.

Nu-i de ajuns însă ca membrii întovărășirilor să fie conșinși de avantajele muncii în comun pentru ca aceasta să se poată aplica. Munca în comun cere din partea conducătorilor de întovărășiri luarea unor măsuri organizatorice foarte importante. Este greu de crezut că se va putea munci în comun în acele unități din regiunile Hunedoara, Pitești, Ploiești și Craiova, care n-au strîns încă într-unul sau mai multe trupuri pămîntul întovărășirilor. Adunările generale ale multor întovărășiri din raioanele Strehaia, Filiași, Videla au hotărît să lucreze în comun, dar comitetele de conducere ale unităților n-au întocmit încă nici pînă astăzi — deși înămintările au început — țările de pîmînt.

Munca în comun depinde în mare măsură și de volumul și structura proprietății obștești a întovărășirilor. În întovărășirea „Cel de-al doilea Congres al partidului” din comuna Fierbinți, raionul Snaagov, munca laolaltă s-a organizat ca urmare a procurării de către întovărășiri în comun a numeroase pluguri, semănători, secerători etc. Este bine deci ca în componența fondului de bază al întovărășirilor, mașinile și uneltele agricole să ocupe primul loc. Mașinile și uneltele proprietate obștească trebuie să fie folosite după un tarif de plăți care să fie mai convenabil decît tariful după care se folosesc atelajele membrilor. Aceasta va întări tendința de lărgire a fondului de bază al întovărășirilor.

Într-o perioadă mai scurtă de o lună trebuie terminate înămintările. Paralel cu înămintările trebuie executate și alte lucrări agricole importante. Terminarea lor la timp și-n bune condiții depinde mai mult ca oricînd de munca în comun, care-i mai productivă decît munca individuală. Să nu se înțeleagă de aici că munca în comun are doar o importanță de moment, generată de particularitățile acestei primăveri. Munca în comun este o problemă permanentă a întovărășirilor agricole. De munca în comun depinde întărirea economică și organizatorică a întovărășirilor, depinde în ultimă instanță evoluarea întovărășirilor spre forme superioare de cooperare în producția agricolă.

Oameni ai muncii de pe ogoare distinși cu ordine și medalii

Prezidiul Marii Adunări Naționale a emis un decret prin care peste 1500 țărani muncitori, colectiviști, întovărășitori, membri ai cooperativelor agricole de producție, lucrători din stațiunile de mașini și tractoare și gospodării agricole de stat, ingineri agronomi și tehnicieni agricoli și alți lucrători din agricultură, activiști de partid și ai statului popu-

lare au fost distinși cu ordine și medalii ale R. P. Romîne pentru merite deosebite în munca de transformare socialistă a agriculturii. Au fost decorați cu Ordinul Muncii cl. I șapte tovarăși, cu Ordinul „Steaua Republicii” cl. IV un tovarăș, cu Ordinul Muncii cl. II-a 36 tovarăși, cu Ordinul Muncii cl. III-a 308 tovarăși, 1.196 tovarăși au fost distinși cu Medalia Muncii.

Vom mări numărul animalelor de producție

Dezbatările conștiinței pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii au fost urmărite cu mult interes de membrii gospodăriei noastre colective. Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și Chemarea conștiinței de la Constanța reprezintă pentru noi un program de luptă. Hotărîți să dăm viață sarcinilor trasate, am și trecut la luarea unor măsuri menite să consolideze gospodăria noastră colectivă și să ducă la sporirea producției agricole, la creșterea veniturilor bănești.

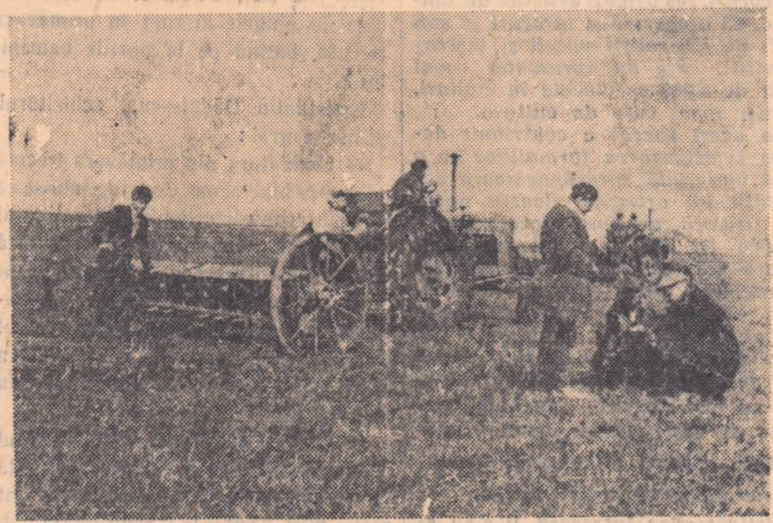
Intr-una din serile săptămîinii trecute, consiliul de conducere a luat în discuție o singură problemă deosebit de însemnată pentru noi: creșterea animalelor. Dezvoltarea ramurii zootehnice este direct legată și de sporirea producției vegetale. Am să dau un singur exemplu: aceeași țară care în 1955 a dat, negușnît, mai puțin de 14.000 kg carțoi la ha, în 1957, după ce s-au administrat cîte 3 vagoane îngrășăminte naturale la ha, a dat 18.000 kg la ha. Noi am cumpărat anul trecut 1.200 tone gunoi de grajd. Anul acesta, crescînd un număr sporit de animale, vom mai fi nevoiți să cumpărăm îngrășăminte naturale. Vom izbuti să asigurăm, tot datorită dezvoltării ramurii zootehnice, venituri mult mai mari gospodăriei și să acordăm avansuri bănești la începutul trimestrului, iar din iulie începînd avansuri lunare.

Anul trecut șeptelul nostru număra 105 taurine, din care 40 vaci de lapte, 96 porcine, 636 ovine etc. Vinzarea laptelui și a brînzei ne-a adus un câștig de 183.759 lei, iar a cîrnilor 86.124 lei. Sînt bani frumoși, fărîdă doar și poate. Totuși se putea do-

bind și mai mult. În trecut creșterea animalelor în gospodăria noastră n-a s-a bucurat de atenția cuvenită. S-au săvîrșit și o serie de greșeli. Nu s-au însoțit decît cantități neînsemnate de nutrețuri, iar animalele nu erau

CIOLAN GHEORGHE — președinte
BOGDAN CONSTANTIN — inginer
G.A.C. „7 Noiembrie” — Codlea
regiunea Stalin

(Continuare în pag. 4-a)

Pe o țară la gospodăriei agricole de stat Drăgănești, regiunea Pitești, inginerul șef Popescu Alexandru a constat că grîul a ieșit slab și nu se dezvoltă normal. Hotărîrea? Mașinile de împrăștiat îngrășăminte chimice au fost puse imediat în funcțiune, așa cum se vede în fotografie.

Un nou lot de mașini de balotat paie

Unul trecut la întreprinderea Metalurgică de Utilaj Medgidia (I.M.U.M.) a început fabricarea în serie a primelor mașini de balotat paie, construite în țara noastră.

În clișeu: încă un lot de astfel de mașini construite în cursul acestui an, înainte de a lua drumul unităților agricole.

Eforturi sporite pentru o recoltă bogată

În cinstea zilei de 1 Mai

Și-au îndeplinit angajamentul

În comuna Radovanu, raionul Oltenița, lucrează de aproape trei ani brigada I permanentă de tractoare de la S.M.T. Budești, condusă de tov. Topală Constantin. Mecanizatorii din această brigadă au avut de arat la gospodăria colectivă „Olga Bancic” 170 ha pe care urmează a se înămintă porumb. Cea mai mare parte din această țară fusese arată. Mai rămăsese însă 30 de ha, unde tractoarele nu și-au mai putut continua lucrul, din cauza ploilor. În data ce terenul s-a zvințat în urma îmbunătățirii timpului, șeful de brigadă a propus ca o parte din tractoriștii să are și noaptea, la lumina farurilor, urmînd ca ceilalți mecanizatori să treacă la întovărășirea „23 August” din comună, unde trebuie arate alte 150 de ha.

Tractoriștii Tușui Petre, Pană Ion și Tătaru Constantin din această brigadă și-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 1 Mai să termine de arat ei singuri porțiu-

Se apropie de îndeplinire planului

Deși timpul a fost nefavorabil lucrărilor agricole și în raionul Brăila, mecanizatorii de la S.M.T. Traian Sat s-au străduit să folosească din plin fiecare zi bună de lucru. Astfel, desfășurînd larg întrecerea socialistă între brigăzi în cinstea zilei de 1 Mai, tractoriștii de aici au executat în numai 15 zile peste 7.000 de hantri, din planul de 8.951 ha, planificați pentru campania de primăvară. Din volumul de lucrări executate mecanizatorii au arat 3.200 ha, au cultivat 3.575 ha, și au înămintat 659 ha. În mod deosebit s-au evidențiat brigada a II-a, condusă de tov. Hornel Ilie (care a realizat planul din campania de primăvară în procent de 129 la sută) și brigada condusă de tov. Pirlog Aurel (care a realizat planul pe campanie în procent de 109,23 la sută).

Plantează port-altoi

Sub conducerea inginerului Păru Alexei și a tehnicianului Constantin Sebastian, muncitorii din cadrul penitenciarului s-au străduiesc să termine la timp plantarea port-altoilor de pierse, măr, păr, cireși etc.

În întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii zilieri veniți din raionul Olteni și cei din comuna Ileana au reușit să-și depășească normele cu regularitate, folosind fiecare zi bună de lucru. Ei au plantat pînă la 15 aprilie 100.000 de port-altoi, din cei 300.000 planificați.

I. ALEXANDRU

Se apropie de îndeplinire planului

Avînd utilajul agricol reparat din timp, S.M.T. Greci, gospodăria de stat Petrești și Cuparu, cele 105 unități agricole socialist-cooperatiste, cît și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din raionul Găești au putut folosi pînă acum orice zi bună de lucru, executînd arături și înămintări pe o bună suprafață din cea planificată pe raion.

Ca rezultat al buneii pregătiri este și faptul că toate tractoarele S.M.T. Greci se află pe teren și că pentru grăbirea arăturilor și înămintărilor brigăzile și-au organizat lucrul în două schimburi, iar gospodăriile de stat Petrești și Cuparu au terminat înămintările din epoca inițială. De asemenea, gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raion au aplicat pe 591 ha peste 76.000 kg de îngrășăminte chimice, în timp ce țăranii muncitori cu gospodărie indivi-

INTERVIUL NOSTRU cu tovarășul G. POPESCU

inginer șef al trustului Gostat-Craiova

În ultimele zile în regiunea Craiova temperatura solului a oscilat între 7 și 9 grade, semn că nu peste multă vreme ea atinge, la adîncimea de semănt, limita necesară. Curiozitatea mea, de a afla care este stadiul pregătirilor în gospodăriile agricole de stat în vederea executării acestei lucrări era așadar cît se poate de legitimă. M-am adresat tov. G. Popescu, inginerul șef al trustului Gostat, care mi-a spus:

— În anul 1958, gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova au sarcini sporite în ceea ce privește cultura porumbului. Față de anul 1957, bunăoară, planul nostru prevede ca în primăvara aceasta să se înăminteze o suprafață aproape dublă. Dacă mai adăugăm și faptul că în urma Chemării conștiinței de la Constanța noi ne-am hotărît să depășim chiar planul cu circa 5.000 de ha, e limpede ce muncă încordată ne așteaptă. Cu posibilitățile pe care le avem însă, sistem în state să facem față cu cîinste obligațiilor pe care ni le-am luat atît în ceea ce privește extinderea suprafeței cultivate cu porumb, cît și pentru sporirea producției la ha.

— În ce constau posibilitățile, care, după cum văd, vă fac atît de optimist?

— Mai întîi în pregătirile tehnice pe care le-am făcut în vederea unei desfășurări a campaniei porumbului. Pe lîngă pregătirea terenului prin arături adînci, aplicarea de îngrășăminte organice și chimice, cultivație și grăpat (aceste două lucrări din urmă sînt în prezent în curs de executare), noi avem întreaga cantitate de sămînță dublu hibridă verificată, iar utilajul pe care-l vom folosi este în perfectă stare de funcționare. Pe baza experienței anului trecut, o atenție deosebită va fi acordată realizării celei mai potrivite densități a plantelor la ha. În acest scop s-a întocmit și un plan special, în care s-a prevăzut numărul de plante la ha, în funcție de condițiile pedo-climatice ale fiecărei gospodării și de soiul ce urmează a fi înămintat. Astfel, pe solul brun-roșcat de pădure de la Breasta la soiul Warwick-400 va trebui să se realizeze 35.000 plante la ha, iar la Warwick-472 (soi mai tardiv și cu talie mai mare) numai 30.000 plante la ha. Același Warwick-

MIRCEA ZAHARIA
correspondent

Colectiviștii din Afumați cultivă roșii nr. 10 x Bizon

Pe la sfîrșitul lui februarie, membrii gospodăriei agricole colective din comuna Afumați, raionul Brănești, au pus printre cele 100 de ochiuri de gearmuri cu roșii și 8 cu sămînță hibridă nr. 10 X Bizon, adusă din Bulgaria,

pe care o vor cultiva după metoda grădinarilor bulgari. Roșiile de soiul Bizon sînt recomandate pentru că dau o producție timpurie și mai mare decît cea obișnuită, ajungînd pînă la 60.000 de kg la ha. Sub supravegherea președintelui grădinarilor Gheorghe Voicescu și Gheorghe Pîslaru răsădurile s-au dezvoltat bine. Ele sînt acum mari și frumoase, „N-a fost prea ușor să le aducem în forma asta — îmi spunea tov. Pîslaru. A fost nevoie, din cauza timpului care se schimba de la o zi la alta, de multă atenție. Întrucît răsădurilor de roșii bulgărești nu le știam seama a trebuit să stăm mereu lîngă ele. Atunci cînd vedeam că bălegarul se încălzește prea tare, făceam jci-colo copci de răsuflare. Cînd timpul se răcoarea, astupam copciile. Stropitul l-am făcut cu apă puțin caldută. Acum, stăwă domnului, am reușit: uitați-vă cît sînt de mari și frumoase. Peste două-trei zile o să le presădîm. Din astea, nr. 10 X Bizon, zicem să punem la cîmp 2 ha”.

Într-adevăr, frumusețea răsădurilor arată că s-a depus o muncă plină de seriozitate și precizie, fapt pentru care colectiviștii din Afumați merită toate laudele.

P. BRATAN

Tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș și Avram Bunaciu s-au înapoiat în Capitală ieri la amiază, din vizita făcută în țări prietene din Asia

Ieri la amiază s-au înapoiat în Capitală tovarășii Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Emil Bodnăraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe care au făcut o vizită de prietenie în Republica India, Republica Democrată Vietnam, Uniunea Birmană, Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană și Republica Populară Mongolă, la invitația primilor miniștri și guvernelor acestor țări.

La sosirea pe aeroport, tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș și Avram Bunaciu au fost întâmpinați de tovarășii

Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Petre Boroilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Maghioreș, Constantin Pirvulescu, Dumitru Coliu, Leonie Rîșu, general colonel Leonfin Sălăjan, Ștefan Voitec, Viadimir Gheorghiu, Al. Birlădeanu, acad. M. Ralea, Gh. Stoica, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, conducători ai instituțiilor centrale, ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori, ziaristi romîni și străini.

Au fost de față șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București.

(Agerpres)

Să înceteze experiențele cu arma nucleară Adunări ale oamenilor muncii

Pe întreg cuprînsul țării, oamenii de muncă de la orașe și sate se întrunesc în mari mitinguri, pentru a saluta hotărîrea istorică a Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea unilaterală a experiențelor

cu armele atomice și cu hidrogen. Expprimîndu-și cu acest prilej mulțumirea față de Marea Tară a Socialismului, care a hotărît prima în lume să înceteze experiențele cu armele nucleare, oamenii muncii cer cu țară

ca și celelalte state care posedă aceste arme să urmeze neîntîrziat exemplul Uniunii Sovietice. Țăranii muncitori din satele Dağıla, Piscu-Rusului, Mînașirea, Balușesti și celelalte sate ale comunei Dağıla din raionul Negrești, regiunea Iași, s-au adunat în mitinguri la căminele culturale, pentru a-și exprima bucuria față de importanța inițiativă a Uniunii Sovietice de a se înceta experiențele cu armele nucleare. Țăranii întovărășii Vasile Zavu, Gheorghe Mardare, învățătoarele Floarea Niță, Marieta Andrian și ceilalți vorbitori care au luat cuvîntul, și-au manifestat adesea în noua inițiativă de pace a Uniunii Sovietice.

În satele Kogălniceanu, Nichiteni, Putureni, Ghireni, Bălcescu ale comunei Cojușca din reg. Suceava țăranii muncitori s-au întrunit în mitinguri de protest împotriva continuării experiențelor cu armele nucleare. Tovarășii A. Nistorica, C. Moraru, N. Turcanu, I. Aparaschivei și alții au arătat ce primejd amenință omenirea prin continuarea acestor experiențe și au cerut ca ele să înceteze pretutîndeni. „Noi, a spus cu acest prilej țăranul muncitor Const. Burian, președintele întovărășirii agricole „7 Noiembrie” din Ghireni, ne alăturăm acelor oameni care luptă pentru viitorul și fericirea copiilor noștri și nu acelora care caută să distrugă civilizația”.

duală, îndrumați de către inginerii și tehnicienii agricoli, au aplicat peste 45.000 tone bălegar pe o suprafață de 2.472 ha.

Piedică în calea obținerii de recolte bogate

O problemă importantă care nu a fost încă rezolvată în întregime în raionul Găești este stringerea în comun a sămînței de porumb în cele 74 de întovărășiri agricole. Situația de la raion arată că din necesarul de 35.079 kg de porumb nu au fost strînse pînă mai acum cîteva zile decît 27.860 kg. Pe de altă parte, ridicarea de la baza de recepție a sămînței de porumb du-

RADU SANDU

(Continuare în pag. 4-a)

LA ORDINEA ZILEI: PORUMBUL

— În ultimele zile în regiunea Craiova temperatura solului a oscilat între 7 și 9 grade, semn că nu peste multă vreme ea atinge, la adîncimea de semănt, limita necesară. Curiozitatea mea, de a afla care este stadiul pregătirilor în gospodăriile agricole de stat în vederea executării acestei lucrări era așadar cît se poate de legitimă. M-am adresat tov. G. Popescu, inginerul șef al trustului Gostat, care mi-a spus:

— În anul 1958, gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova au sarcini sporite în ceea ce privește cultura porumbului. Față de anul 1957, bunăoară, planul nostru prevede ca în primăvara aceasta să se înăminteze o suprafață aproape dublă. Dacă mai adăugăm și faptul că în urma Chemării conștiinței de la Constanța noi ne-am hotărît să depășim chiar planul cu circa 5.000 de ha, e limpede ce muncă încordată ne așteaptă. Cu posibilitățile pe care le avem însă, sistem în state să facem față cu cîinste obligațiilor pe care ni le-am luat atît în ceea ce privește extinderea suprafeței cultivate cu porumb, cît și pentru sporirea producției la ha.

— În ce constau posibilitățile, care, după cum văd, vă fac atît de optimist?

— Mai întîi în pregătirile tehnice pe care le-am făcut în vederea unei desfășurări a campaniei porumbului. Pe lîngă pregătirea terenului prin arături adînci, aplicarea de îngrășăminte organice și chimice, cultivație și grăpat (aceste două lucrări din urmă sînt în prezent în curs de executare), noi avem întreaga cantitate de sămînță dublu hibridă verificată, iar utilajul pe care-l vom folosi este în perfectă stare de funcționare. Pe baza experienței anului trecut, o atenție deosebită va fi acordată realizării celei mai potrivite densități a plantelor la ha. În acest scop s-a întocmit și un plan special, în care s-a prevăzut numărul de plante la ha, în funcție de condițiile pedo-climatice ale fiecărei gospodării și de soiul ce urmează a fi înămintat. Astfel, pe solul brun-roșcat de pădure de la Breasta la soiul Warwick-400 va trebui să se realizeze 35.000 plante la ha, iar la Warwick-472 (soi mai tardiv și cu talie mai mare) numai 30.000 plante la ha. Același Warwick-

de la Constanța v-ați hotărît să înămintăți peste plan circa 5.000 ha. cu porumb. Cum veți realiza acest lucru?

— Gospodăriile noastre au în plan preluarea unor terenuri de la sfaturile populare și ocoalele silvice. O parte din aceste terenuri vor fi pregătite pentru înămintarea porumbului. Trebuie numai ca ele să ne fie predate cît mai repede, ceea ce nu prea se întîmplă. Sperăm însă că unitățile mai sus amintite nu ne vor face greutăți tărăgînînd această acțiune, ci, din contră, ne vor da tot sprijinul necesar îndeplinirii sarcinilor ce ne revin și obligațiilor pe care ni le-am luat în acest an pe lîngă sporirea producției globale de porumb în gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova.

— În încheiere, aș mai avea nevoie de o lămurire. Spuneți-mi că în urma Chemării conștiinței

GH. LEU

DACA PE ÎNTREAGA SUPRAFATA CULTIVATA CU PORUMB SAR REALIZA O CREȘTERE A PRODUCȚIEI DE 500 Kg. BOABE LA HECTAR, AM OBTINE UN SPOR DE: 185.000 VAGOANE

CU ACEASTĂ CANTITATE SE POT PRODUCE CÎRCA:

SAU	SAU	SAU	SAU
462.500 TONE	240.500 TONE	55.000.000 HECTOLITRI	6.100.000 LITRI
CARNE PORC	UNTURĂ	LAPTE	SPIRT

BUCURIA UNEI CLIPE

O știre sumară, una din acele zăvezile publică, din economie de spațiu, cu cel mai mic corp de literă, m-a făcut cu câteva săptămâni în urmă să tresar mai întâi cuprins de o căldură ciudată, emoție, apoi să-mi schimb programul, să am unele treburi și să mă îndrept spre primul tren spre Giarmata. Și ce-i cu asta? Vor spune poate unii cititori: Reportajii sunt doar ciudați și nestatornici, neobosiți cufrețarii în căutarea ineditului. O li și așa. N-aș vrea să contrazic pe nimeni, dar cred că nu este demn de acest nume reportajul care n-a rămas decât necesar ca să se reintărească măcar pentru câteva ore cu eroii unor reportaje mai vechi, să-i felicite și să le strângă mîna, să trîdască alături de ei bucuria unei clipe deosebite.

Asa găseam în timp ce prin fereastra vagonului mi se înfățișa un peisaj monoton în care primăvara se lupta cu împotrivirea iernii. Și gîndul m-a purtat la prima mea întâlnire cu muncitorii gospodăriei de stat „Timpuri noi” din Giarmata.

Cînd i-am cunoscut oare pe cei trei Kronbergeri? Cu un an în urmă? Și totuși în memorie rețin încă atîtea amănunte despre ei. Cine sînt Kronbergerii? Tatăl, Ioan, e mecanic. Are 58 de ani și-i membru de partid din 1946. Iosif, fiul cel mai mare, măslînă la țară și înfățișat la trup, are 33 de ani și e strungar. Kristof, cel de-al doilea fiu, e mecanic, blond, miădios. Are o figură visătoare, adolescență chiar la 30 de ani. „Cu toții încrezător în gospodărie”.

În 1948 cînd s-a angajat la gospodăria de stat bătrînul a trebuit să aducă banul pentru centricubul pompe de injecție, una din cele șase-sapte inovații ale mecanicului Weber Ioan. Este o instalație complicată, care îmi măteșea admirația pentru cunoștințele tehnice, pentru priceperea și subtilitatea constructorului din țara mea. Utilitatea ei? Facem repede un calcul și aflăm: aproximativ 500.000 de lei economii anual.

Pe electricianul Berger Iosif i-am cunoscut abia acum. Un tîndr, înalt, brun, vîinos, cu o privire limpede, inteligentă, de o comunicativitate respectabilă. Mi-l închipuam handbalist. M-a dezamăgit însă cînd mi-a răspuns că habar n-are de handbal.

zias, apoi gospodăriile de stat Sîndrei, Mașlor și alele au trimis în mare grabă comenzi pentru radiatoare. Cînd n-au avut în magazia rîmnești cu role pentru mașinile agricole, le-au confectionat tot ei, în atelier.

Iar acestea nu sînt singurele lapte de seamă ale Kronbergerilor. Nicidecum. Am cercetat la Truștă Gostal Timișoara un proces-verbal încheiat la Giarmata de o comisie specială. Se arăta în el că la Giarmata au fost admise în mai puțin de un an 60 de propuneri de inovații. Șase dintre acestea le-am găsit trecute pe numele lui Iosif și Ion Kronberger. Sînt dispozitive pentru strunjit blocul-motor, de strunjit cunzele de biela, pentru șlefuit bolțuri, stanță pentru lundul radiatoarelor, ventilator la motoare staționale etc. Singurul care nu are nici o inovație e Kristof. Ca mecanic la reparatul tractoarelor n-a avut condițiile tatălui și fratelui lui în vîrstă. A lucrat tot timpul la reparații mari și a trebuit să se mulțumească doar cu satisfacția că le-a lucrat bine și repede, sprijinit de campania.

Aceștia sînt Kronbergerii. Au mîini de aur, pricepere și hărnicie ci zece. Cum să nu-ți faci plăcere să te reintînsești cu ei?

De citeva ore sînt din nou în atelierul gospodăriei împreună cu inginerul mecanic Zomboreanu, care îmi arată pe rînd cele mai importante inovații din cele 60. Măgna pentru împrăștiat îngrășăminte chimice, realizată de un colectiv din gospodărie, aduce economii de peste 36.000 lei. Cel mai mult intrînză însă băncul pentru centricubul pompe de injecție, una din cele șase-sapte inovații ale mecanicului Weber Ioan. Este o instalație complicată, care îmi măteșea admirația pentru cunoștințele tehnice, pentru priceperea și subtilitatea constructorului din țara mea. Utilitatea ei? Facem repede un calcul și aflăm: aproximativ 500.000 de lei economii anual.

Pe electricianul Berger Iosif i-am cunoscut abia acum. Un tîndr, înalt, brun, vîinos, cu o privire limpede, inteligentă, de o comunicativitate respectabilă. Mi-l închipuam handbalist. M-a dezamăgit însă cînd mi-a răspuns că habar n-are de handbal.

Îi place mai mult să se gîndească la electricitate și să rezolve probleme tehnice. E cel mai tîndr dintre inovatorii de aici. Are 27 de ani și și-a legat pînă acum numele de citela inovații importante. Mi le arată pe rînd: o stanță pentru încărcatul acumulatorilor (înainte le duceau la Timișoara), o mașină de izolat sîrma de bobină arsă, un aparat pentru depistat scurt circuitul la rotorul de dinam, un aparat de magnetizat rotoare de magnetou.

După înfățișare — încă blond, cu fața roșcovană rădăcină de săndate — lăcătușul mecanic Pesch Francisc nu pare a avea 54 de ani, după cum îmi mărturisise mîndru. În cadrul comitetului simfonic el răspunde de colectivi de inovații. Mai trebuie să spunem cititorilor cum și-a dus activitatea cînd gospodăria de stat Giarmata a cîștigat locul întâi pe Departamentul Gostal în al treilea concurs republican de inovații? Cititorii pot reține faptul că una din inovațiile sale, lăcătușoarea de sîclic, prezentată la expoziția organizată de Truștă, a obținut premiul întâi. Pesch Francisc mai are și alte inovații: o macara fixă glisantă pentru ridicat piese de 10 tone, instalație de ventilație la forjă, cisterne pentru stropit paștele etc. Înca vreo citeva sînt pregătite pentru concursul din acest an. De fapt, la Giarmata, după cîte am putut vedea, concursul din acest an este privit cu un interes și o seriozitate care depășesc toate așteptările. Pînă în zilele cînd posesem printre ei muncitorii din Giarmata aveau aproape definitivate 30 de inovații. Este o cifră care ar putea surprinde pe mulți, dar nu pe aceia care au cunoscut mai îndepărtate priceperea, hărnicia și măiestria inovatorilor din Giarmata.

M-am despărțit de eroii însemnaților mele cu regretul că nu am putut să mai înfîșez în acea zi pe Luca Nicolae, pe Iordan Ion, alți hărnicii inovatori, exemple de modestie și conștiințiozitate în muncă. Cred că este în firea reporterului să se lege sulteleste de oamenii deosebiți pe care i-a cunoscut, de locurile pe care le-a străbătut. De aceea m-au bucurat și m-au emoționat succesele hărnicilor, încușilor și vecilor mei prieteni din Giarmata.

LUCIAN CURSARU

LA ORA DE BOTANICĂ

Un aspect de la ora de botanică la școala profesională agricolă din comuna Fierbinți — regiunea București. Profesorul Copoeru Petre dă explicații elevilor asupra anatomiei unor legume.

Mărețele idei leniniste ale coexistenței pașnice

Îmbrățișate de sute de milioane de oameni de pe toate continentele, așezate la temelie relațiilor de stat dintre țări care intrunesc mai mult de jumătate din populația globului pămîntesc, ideile coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme sociale diferite au devenit în zilele noastre o uriașă forță materială de care sînt nevoiți să țină seama chiar și acei conducători de state care sînt potrivnici progresului social, dar care n-au pierdut cu desăvîrșire uzul rațiunii.

Problema coexistenței pașnice între capitalism și socialism pe arena mondială s-a pus odată cu descoperirea de către marele Lenin a posibilității victoriei revoluției socialiste la începutul anilor 20. Înainte de victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Lenin a înțeles că omeneirea se îndreaptă spre o nouă fază a istoriei sale — perioada coexistenței celor două sisteme: sistemul vechi, capitalist, și cel nou, socialist. Chiar din prima zi a existenței sale, linia generală a Uniunii Sovietice în relațiile cu statele capitaliste a fost politica de coexistență pașnică, fundamentată de genialul întemeietor al Statului Sovietic, V. I. Lenin. În raportul despre Decretul asupra păcii, prezentat la 8 noiembrie 1917 la al doilea Congres al Sovietelor din Rusia, Lenin spunea: „Nu respingem toate punctele privitoare la război și la acte de violență, dar vom accepta bucuros clăuzele referitoare la relații de bună vecinătate și la acorduri economice; clăuzele acestea nu le putem respinge”. (vol. 26 pag. 239, ed. rom.).

După greutățile imense ale războiului civil și intervenției imperialiste străine, în frunte cu imperialismul din S.U.A., Anglia și Franța, împotriva statului sovietic, Lenin a păstrat neștirbită încrederea în posibilitatea sta-

billirii de relații călăuzite de ideile coexistenței pașnice. „Să ne lase capitalismul american în pace. Noi nu ne vom atinge de el”, spunea Lenin în 1920 unui corespondent al ziarului „New York Evening Journal”. Iar ziarul englez „Observer” și Manchester Guardian” le declara în 1922: „Sintem de părere că relații cu totul prietenești cu două puteri (Anglia și Franța) sînt cu totul posibile și formează felul nostru. Sintem de părere că interesul just intesele ale Angliei și Franței vor acționa de asemenea în această direcție”.

Principiul coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite a fost verificat în viață după terminarea războiului civil și a intervenției imperialiste în Uniunea Sovietică, pînă la începutul celui de al doilea război mondial.

Mai mult decît atît, atunci cînd forțele reacționare ale fascismului — în ciuda împotrivirii U.R.S.S. — au dezlănțuit cel de al doilea război mondial, lumea nu s-a împărțit așa cum speraseră polițienii fasciști. Prin coaliția Uniunii Sovietice cu statele capitaliste care s-au ridicat împotriva Germaniei fasciste și Japoniei militariste — cele mai prădătoare forțe ale imperialismului — cel de al doilea război mondial nu numai că nu a desmințit posibilitatea politică coexistenței pașnice, dar a confirmat în condiții noi posibilitatea colaborării politice și economice între U.R.S.S. și țările capitaliste, în interesul luptei împotriva agresiunii, pentru consolidarea păcii.

Europa și Asia. Intensificarea luptei de eliberare națională în țările coloniale și dependente a dus de-acum la apariția unor state independente, care grupează o mare parte a populației lumii și joacă un rol continuu sporit pe arena internațională.

Astăzi ideile coexistenței pașnice constituie politica fermă de stat a țărilor care alcătuiesc sistemul socialist mondial și care cuprind mai mult de o treime din populația globului. Intre aceste țări, strins unit în jurul Uniunii Sovietice, s-au creat relații internaționale de tip nou, care se caracterizează prin ajutorul reciproc frățesc și printr-o adevărată colaborare prietenească, relații păturate de mărețele principii ale internaționalismului proletar.

La politica de coexistență pașnică și-a adus o importantă contribuție o serie de țări cuprinzînd sute de milioane de locuitori din Asia și Africa, care și-au cercuit de curînd independența. Cele cinci principii ale relațiilor internaționale cunoscute sub numele de „panceșila” — respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității, neagresiunea, neamestecul reciproc în treburile interne, dezvoltarea relațiilor dintre state pe baza egalității și avantajului reciproc, colaborarea economică pașnică — au fost adoptate astăzi de multe state.

În sprijinul politicii de coexistență pașnică activează în inșeși țările capitaliste pături largi ale opiniei publice — partidele clasei muncitoare, sindicatele, diferite alte grupuri politice, mișcarea pentru pace, diferite organizații religioase și chiar unele cercuri de afaceri, interesate nu în înțelegerea curselor inamurale, ci în dezvoltarea largă a comerțului internațional.

Realizarea politicii de coexistență pașnică se absteze de împotrivirea înverșunată a cercurilor agresive imperialiste, care urmăresc prin militarizarea economiei, prin cursa nebunescă a înarmărilor, prin subjugarea și așuprirea altor popoare, să obțină profituri maxime. Aceste cercuri, care determină politica cercurilor guvernante dintr-o serie de țări capitaliste, sînt inițiatorii ale așa numitei politici „de pe poziții de forță”. Ele proslăvesc „binefaceriile” armelor nucleare.

Consecvența politicii de pace a Uniunii Sovietice a fost strălucit confirmată de recențele ei acțiuni în direcția destinderii internaționale. Marile realizări ale științei și tehnicii sovietice au spulberat pentru totdeauna șantajul atomic practic de cercurile agresive imperialiste. Astăzi, după succesele epocale ale Uniunii Sovietice în lansarea sateliților artificiali ai pămîntului, nici cei mai înrăiți dușmani ai popoarelor nu mai îndrăznesc să pună la îndoială faptul că în domeniul armelor termonucleare și al rachetelor balistice intercontinentale Uniunea Sovietică nu a rămas cu nimic în urma țărilor capitaliste cele mai avansate, ba dimpotrivă, le-a luat-o cu mult înainte.

Cu atît e mai puternic de aceea răsunetul pe care îl găsește în lumea întreagă nobila inițiativă a Uniunii Sovietice de a suspenda unilateral experiențele cu armele nucleare, ca prim pas spre rezolvarea problemei interzicerii armelor atomice și cu hidrogen, a problemei dezarmării.

Uniunea Sovietică a deschis astfel în fața omeneirii perspectiva de a se elibera de teama războiului, de a vedea energia nucleară folosită în slujba umanității. Pentru transformarea acestei perspective în realitate, poporul lumii nu-și va cruța eforturile pentru a determina guvernele țărilor lor să întreprindă acțiuni în sprijinul politicii de coexistență pașnică.

SORIN STRUJAN

CE SĂ CITIM:

F. E. SILLANPÄÄ

„Sfînta mizerie”

F. E. Sillanpää reprezintă un nume nou pentru cititorii noștri. El ne recomandă însă una din marile scrieri finlandeze și ai lumii răsărit în aproape toate limbile europene, care și-a dobîndit o apreciere unanimă subliniată și prin faptul că în anul 1939 scriitorului i s-a decernat Premiul Nobel pentru literatură.

Născut într-o colibă țărănească din provincia Haim (Finlanda) în anul 1888 Fraens Emil Sillanpää a ajuns — biruințelor enorme greutăți materiale — să urmeze cursurile Universității din Helsinki. Din păcate n-a putut să-și termine studiile tot din lipsa de bani și viitorul scriitor a trebuit să se întoarcă abiat în satul natal, în coliba părinților săi care trăiau ultimii lor ani într-o sărăcie descurajatoare.

Din 1917 F. E. Sillanpää a început să publice. A văzut lumina tiparului mai întâi un fel de povestire autobiografică intitulată Viața și soarele. În anul 1919 Sillanpää publică romanul Sfînta mizerie care i-a adus multă rîvnă consacrară. Noua sa carte este o frescă a satului finlandez din cea de a doua jumătate a secolului trecut și care se extinde pînă la sfîrșitul primului război mondial. Sillanpää, care și-a găsit în viața satului filonul remarcabil al sale scrieri, aduce în fața cititorilor în carnea sa Sfînta mizerie istoria tragică a două generații de țărani care deced, ajung pe ultima treaptă a mizeriei umane, într-o sărăcie înfiorătoare, deși s-au străduiți și au muncit cîștit în viață. Cartea, înfățișînd satul finlandez, consemnează în linii mari procesul rapid al unor noi transformări sociale în care se consolidează puterea economică a țărănimii bogate și se adîncește procesul de sărăcie a micii gospodării țărănești.

Ultimul reprezentant al celei de a doua generații, Juha Toivola, a încercat în viața să-și lăurească un rost. A muncit cu cînte pămîntul arendașului, și-a făcut zilele de clacă, dar nimic nu i-a reușit. Soția i-a murit îndobitocită de muncă și de mizerie. Copiii, unii au murit de mici, alții s-au risipit în lume. Bătrînul Juha Toivola sfîrșește prin a fi împușcat pentru că a luat parte la răscoala din 1917. „Bătrînul Juha murise tocmai cînd în Finlanda se dezlănțuie marea furtună și cînd omeneirea căută cu înfocare să cunoască acea ferecă pentru care se trudește atîta”. Aceasta este o dată de hotăr. Odată cu bătrînul Toivola trebuiau să dispară și acele cauze care i-au surmănat existența.

Scriitorul F. E. Sillanpää nu întreprinde în romanul său analize minuțioase a tipurilor și a situațiilor. El obține atmosfera necesară construind sumar, cu o excepțională sobrietate și concizie, iar personajele sale își capătă semnificația psihologică din creionarea citorva trăsături de detaliu. Este și acesta o confirmare a măiestriei marelui prozator finlandez pe care îl citim cu o reală plăcere.

Concursul „Cine știe, ne scrie”

organizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Radiodifuziunea Romîna

La încheierea concursului „Cine știe ne scrie”, organizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Radiodifuziunea Romîna, la care au participat peste 13.000 de concurenți, conform regulamentului, 10 concurenți au cîștigat premiul I, 20 premiul II, 30 premiul III, iar un număr de 100 de participanți au obținut mențiuni. Cîștigătorilor le-au fost acordate pentru premiul I — 10 aparate de radio, pentru premiul II — 20 de biciclete, pentru premiul III — 30 de patefoane cu 12 plăci. Pentru 50 de mențiuni s-a acordat cite un cupon de 3 metri de stofă de haine iar pentru celelalte 50 de mențiuni cite o pătură de lînă și o trusă de bărbierit. Alți 340 de participanți vor primi cite un abonament gratuit la ziarul „Agricultura Nouă” și revista „Drumul belșugului”.

Iată numele cîștigătorilor premiului I, II și III.

PREMIUL I: Stoica I. Petre, președintele G.A.C., satul Dubanu, raionul Mizil, regiunea Ploiești; Diaconu Gheorghe, colectivist, comuna Barcea, raionul Tecuci, regiunea Galați; Dur-lar Mihailache, țărăn muncitor, comuna Căiuți, raionul Adjuș, regiunea Bacău; Ilie Nicolae, președintele întovărășirii din comuna Cuzdrioara, raionul Dej, regiunea Cluj; Popescu Mihail, colectivist, comuna Ogoarele, raionul Fetești, regiunea Constanța; Marlin Gheorghe, colectivist, satul Dobrica, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara; Spătaru I. Nicolae, tractorist, comuna Poarta Albă, raionul Medgidia, regiunea Constanța; Butza Valeriu, mulgător, stațiunea experimentală pentru cultura porumbului, Turda, raionul Cluj, raionul Vasile, țărăn muncitor, comuna Nicorești, raionul Tecuci, regiunea Galați; Doroftei Sever, țărăn muncitor, Bistrița, regiunea Galați.

PREMIUL II: Cîmpeneu Dumitru, colectivist, satul Dobrica, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara; Triță Marin, țărăn muncitor, Craiova; Ștefan I. Ilie, muncitor agricol, comuna Bălețești, satul Săftica, raionul Snagov, regiunea București; Bunea Tudor, țărăn muncitor, comuna Blejești, raionul Videle, regiunea București; Gheorghe M. Nicolae, țărăn muncitor, comuna Sîrma, regiunea Ploiești; Lazăr Ana, colectivistă, Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara; Oprea Ion, țărăn muncitor, comuna Agrișul Mare, raionul Ineu; Tona Maria, întovărășită, comuna Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara; Paul Ion, muncitor agricol, comuna Hoghiteag, raionul Sighișoara, regiunea Stalin; Dumitrescu Stelica, țărănă muncitoare, comuna Voinești, raionul Tîrgoviște, regiunea Ploiești; Brancu Petre, președintele G.A.C., comuna Topolovași, raionul Lugoj, regiunea Timișoara; Alexe Dobro, colectivist, Băbadoag, regiunea Constanța; Antonescu D. Ion, colectivist, comuna Mozaiceni, raionul Costești, regiunea Pitești; Simionescu Const., colectivist, comuna Ierbeceni, raionul Tg. Frumos, regiunea Iași; Gîrleanu N. Ion, țărăn muncitor, comuna Oprisor, satul Prîsăceana, raionul Pleșița, regiunea Craiova; Ganea Gheorghe Marin, muncitor agricol, comuna Mavrodin, raionul Alexandria, regiunea București; Matei I. Gheorghe, întovărășit, satul Cococ, raionul Snagov, regiunea București; Brătescu Olimpiu, țărăn muncitor, comuna Blejești, raionul Videle, regiunea București; Moraru Ion, colectivist, comuna Lad, raionul Bistrița, regiunea Cluj; Moise Teodor, întovărășit, comuna Buteni, raionul Gurahonț, regiunea Oradea.

PREMIUL III: Gorun Cristache, colectivist, comuna Horia, raionul Ro-

Pe șoseaua Caracal-Corabia, cam la jumătatea distanței dintre cele două orașe, se afla Studina, comuna mare, cu oameni gospodari, hărnicii și pricepuți în ale plugariei. An de an, studiniienii au dobîndit roade bogate de pe ogoarele lor. În anul trecut, de pildă, media pe comună la grîu a fost de peste 1.500 de kg, iar la porumb de peste 2.500 kg. Hărnicia oamenilor de aci se vede și din aspectul îngrijit al comunei. Case mari, de zid, împrejmuite cu ulucă, cu bățături pline de orătării.

Auzisem de asemenea că în anul trecut studiniienii au vîndut pe bază de contracte încheiate cu cooperativa de consum aproape 70 de vagoane de grîu și porumb. „Sediul cooperativei din Studina, regiunea Craiova. Președintele și achizițorii, înconjurati de un grup de țărani muncitori, stau de vorbă.”

Ehei, zicea Gheorghe Călin, președintele cooperativei, în anul trecut, la început, a mers cam greu cu contractările. Imi amintesc că pe timpul asta în toată comuna nu erau contractate decît citeva mii de kg. de cereale. De, ca la orice început. Ca să se convingă, omul trebuie mai întîi să vadă. Ce zici, Dădulescu, cite rînduri de pingele ai rupt în primăvara trecută, bătînd pe la porțile oamenilor? Constantin Dădulescu, achizitorul, prînze a grîi: — Umblătura din primăvara trecută ne umbrăta bine acum. Convingîndu-se că sistemul contractărilor e în avantajul lor, oamenii vin de contractează fără să mai bătăm pe la ușile lor. Au văzut ei că cei care n-au contractat au păgubii la spune. Tomo, ce zicea vecinul tău, Ion Popa, care n-a contractat în anul trecut? Așa-i că i-a părut rău mai tîrziu? — Oho, și încă cum, zise zîmbind Toma Popa. Cînd a văzut că pe piața la Corabia și la Caracal prețurile sînt mai mici decît la contractare, îi venea să-și muște degetele de nechez. Mai m-am dus și eu peste el și

P. VOICULESCU

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

AVEȚI CUVÎNTUL

Vom preveni repetarea unor greșeli

Lucrez în raionul Sibiu la serviciul organizarea sectorului cooperatist și urmăresc cu mult interes discuția organizată în paginile ziarului „Agricultura Nouă”. Pot afirma că și în raionul Sibiu s-a obținut o oarecare experiență în problema retribuirii suplimentare, problemă care preocupă în mod deosebit pe colectivități.

Indiscutabil că aplicarea retribuirii suplimentare s-a dovedit a fi necesară și avantajoasă. De exemplu, în cursul anului 1957 această metodă a fost pusă în practică de către gospodăriile colective din Ocna Sibiului, Racovița și Bradu. Gospodăria agricolă colectivă din Racovița, care la cultura porumbului și a cartofului a stabilit sarcinile de producție pe fiecare familie și le-a acordat retribuirea suplimentară în produse, a obținut la porumb 2.400 de kg. boabe și la cartofi 12.000 de kg. la ha, depășind cu 10-20 la sută producțiile planificate. Dacă în anul trecut abia 40 la sută din membrii gospodăriei veneau regulat la lucru, în 1957, 72 la sută dintre colectivități au depășit minimumul de zile-muncă. La gospodăria agricolă colectivă din Ocna Sibiului culturile prășitoare au fost repartizate pe echipe, iar retribuirea suplimentară s-a acordat prin sporirea numărului de zile-muncă. Nu întâmplător această gospodărie a obținut recolte superioare la toate culturile: la cartofi cu 8.000 de kg. și la sfeclă de zahăr cu 10.000 de kg. la ha, peste media raionului nostru.

Aplicarea retribuirii suplimentare, metodă puțin cunoscută la noi, se lovește și de unele greutăți. Consider că este folositor pentru toți colectivitățile și activiștii de partid și de stat să cunoască unele lipsuri și greșeli săvârșite în raionul nostru, pentru a preveni pretutindeni repetarea lor.

Până în prezent, extinderea retribuirii suplimentare la un număr mai mare de gospodării colective a fost frânată de unele defecțiuni organizatorice. Să examinăm, de exemplu, cazul gospodăriei colective din Sura Mică care nu a putut să respecte în 1957 hotărârile adunării generale de a introduce noul sistem. De ce acest lucru? Fiindcă brigăzile de cîmp și îndeosebi echipele nu au fost pregătite pentru această sarcină. Compoziția echipelor nu a fost stabilă și în cursul anului 20-30 la sută din numărul

colectivităților s-au mutat dintr-o echipă în alta. Unele echipe au ajuns să cuprindă în felul acesta numai membrii frunțiși și conștiincioși, iar în altele nu găseai decât oameni delăsători sau cu o mai mică capacitate de muncă. Brigăzile de cîmp au fost nevoite să execute toate lucrările de-a valma și, bineînțeles, nici vorbă nu mai putea fi de evidență și retribuirea suplimentară a muncii pe echipe.

Pe alocurea s-au făcut unele greșeli și în aplicarea concretă a retribuirii suplimentare. Astfel, la gospodăria colectivă din Ocna Sibiului echipele care au depășit planul de producție au fost răsplătite așa cum se cuvine, dar celor sub plan nu li s-a redus zilele-muncă în mod corespunzător. Deci nimeni să nu se mire dacă această gospodărie a depășit cu mult numărul zilelor-muncă planificate la porumb! Nejust a procedat și gospodăria colectivă din comuna Racovița, care la cultura cartofului a împărțit membrilor săi ca retribuire suplimentară întreaga depășire a planului de producție. Asemenea practici dăunătoare au scăzut mult din eficacitatea și din folosul sistemului retribuirii suplimentare.

La ședința Sfatului S.M.T. Sibiu, președinții gospodăriilor colective din raionul nostru au analizat și problema retribuirii suplimentare. Vorburile au relevat alți succese obținute cit și greșelile care s-au făcut. Gospodăriile colective din Cristian, Sura Mică, Racovița și Noul hotărât să aplice în 1958 retribuirea suplimentară în produse și bani, fiind seama de învățămintele ce rezultă din experiența de până acum.

GH. IONESCU
din serviciul organizării sectorului cooperatist al statului popular raional Sibiu

GRAJD NOU LA GOSPODĂRIA COLECTIVĂ DIN MĂIERUȘ

Grajdul din fotografie, construit la gospodăria colectivă Maieruș, regiunea Stalin, poate adăposti 100 de viței și tineret taurin.

Întovărășii din Ghilvaci-Carei au trecut la munca în comun

Adunarea generală a întovărășii din comuna Ghilvaci, raionul Carei, întovărășire care cuprinde sute de hectare din hotarul comunei, a hotărât să execute în comun toate lucrările agricole din cursul anului 1958. Până în practică cele hotărâte, întovărășii au organizat 10 brigăzi

(în locul celor 6 existente până acum) și au trecut la efectuarea în comun a semănăturii la păioase. Brigăzile dispun de 72 de atele, care sînt proprietatea întovărășii.

Întovărășii din Ghilvaci intenționează să obțină în 1958 recolte de 2.200 kg griu și 5.050

kg porumb boabe la ha și să sporească fondul de bază cu încă 11.404 lei. De asemenea întovărășii au început lucrări de îndiguire pentru a reda agriculturii o suprafață mălășinoasă de 30 hectare.

GH. MARKUS
corespondent

Colectiva primește noi membri

La început, acum vreo 6 ani, au fost numai 90 de familii. Cu totul aceiași 330 de hectare de pământ și câteva atele. Mai bogăți erau țărani colectivități în nașdăci decât în pământuri sau vite de muncă. A fost greu începutul în gospodăria colectivă din Ciorăști? A fost. Dar unde n-a fost greu? Colectivității au dat la o parte metodele vechi de lucru a pământului. Acum fac o bună rotație a culturilor, folosesc semințe de soi, arături de toamnă, îngrășăminte naturale și chimice. Culturile sînt plătite ori de câte ori este nevoie.

Anul trecut a fost un an de mijloc pentru culturile agricole. Ca și în ceilalți ani, gospodăria colectivă și-a arătat superioritatea, întrecînd media producției la hectar în sectorul individual cu 362 de kg. la griu, 340 kg. la ovăz, 513 kg. la porumb, 476 kg. la floarea-soarelui, 3.428 kg. la sfeclă de zahăr.

A prins să se dezvolte și creșterea animalelor, proprietate obștească. Astăzi colectivității nu se mai îndoiesc că în anii trecuți de rentabilitatea animalelor; cu toții sprijină dezvoltarea sectorului zootehnic. La sfîrșitul anului,

gospodăria avea 612 oi, 16 vaci de lapte, 22 de scroafe, 280 de păsări, albine etc. Animalele lor se asigură hrană abundentă și de bună calitate. Buna hrănire și îngrijire a făcut ca producția de lapte pe cap de vacă să se dubleze în cițiva ani.

Valorificarea către stat a unor produse vegetale și animale a adus gospodăriei peste 500.000 de lei. Valoarea zilei-muncă trece de 50 de lei. În cele vreo 60 de case noi ale colectivității găsești mobilă bună, aparate de radio.

Folosind o bună parte din veniturile bănești pentru mărirea fondului de bază (la înființare fondul de bază era de 25.954 lei, iar acum e de 509.000 lei), colectivității din Ciorăști, regiunea Ploiești, au putut ridica multe construcții gospodărești: grajduri, magazii, maternitate pentru scroafe, puiernești, saucanate etc. Ei și-au cumpărat și un autocamion.

Rezultatele gospodăriei colective din Ciorăști n-au trecut neobservate în sat. Zînic, individualii se îndreaptă spre gospodărie. Cîteva cifre sînt suficiente să arate acest lucru. La începutul anului trecut gospodăria număra 109 familii. În cursul anului s-au înscris 267

de familii. De la începutul anului acesta și pînă la 1 martie s-au mai înscris 72. Peste 30 de cereși sînt nedisecutate încă de adunarea generală. Gospodăria colectivă a ajuns în prezent la 448 de familii și 1.567 de ha.

A crescut gospodăria, au crescut și grijile. Problemele ce se pun în fața gospodăriei sînt mai grele. Rezolvarea lor o găsim în planul de producție pe 1958. Acesta prevede ca numărul vacilor de lapte să crească la 30, al păsărilor la 800, al oilor la 750, al scroafelor la 34. Colectivității au hotărât ca în 1958 gospodăria să vîndă statului pe bază de contract 160 de tone de griu și porumb, 76 de vagoane de sfeclă de zahăr, 12 vagoane de cîneșă furaj, 23.000 de litri de lapte de vacă, 18.000 de litri de lapte de oaie, 352 de porci, 70 de porci grași, 336 de kg. de miere de albine etc. Venitul bănesc ca ajunge la 1.200.000 lei.

Planul de producție mai prevede între altele și sporirea acumulării de fonduri fixe, se vor mai construi două grajduri, un păl, o puiernești, se va cumpăra un motor electric pentru introducerea luminii la construcții și încă un autocamion.

Foarte mulți colectivități doresc să primească lunar la ziua-muncă cit mai mulți bani, iar produse în natură numai în limita nevoilor fiecărei familii. De aceea, ei consideră că s-a procedat greșit anul trecut cînd numai porumb s-a dat 14 kg. la zi-muncă. Erau de-ajuns 7 kg., iar cu restul se puteau îngrășa porci care aduceau mari venituri bănești.

S-ar putea înșira multe din planurile colectivităților din Ciorăști. Planurile lor sînt mari și frumoase. Colectivității privesc cu încredere viitorul, viața nouă, îmbelșugată. Sînt sigur că vor reuși să realizeze tot ceea ce și-au propus. La hîmnicia colectivităților se adaugă și priceperea conducerii. Ion Coman, președintele gospodăriei, folosește metode bune de conducere, aplică procedurile statului.

Munca politică și organizatorică desfășurată de organizația de partid are o mare importanță în educarea colectivităților și în antrenarea lor la însușirea planurilor întocmite.

Acum 448 familii... Mîine îndreptat sat, în fața cărui se deschide larg drumul prosperității.

M. TEODORESCU

Pentru apărarea culturilor de năvala apelor

În stînga brațului Borcea, pe suprafețe ce se întind pe mii de hectare, membrii gospodăriilor colective „Progresul” și „23 August” din comuna Făceni, raionul Fetești, cultivă în sistem irigat legume, orez, cartofi, sfeclă de zahăr și altele, obținînd recolte deosebit de mari. Uneori însă, mai ales primăvara, apele Borcei se revarsă, producînd pagube însemnate culturilor. Pentru a feri aceste terenuri de furia apelor, membrii celor două gospodării, unindu-și forțele, au construit pe malul stîng al Borcei un dig lung de 5 km., înalt de 1,5 m. și lat (la bază) de 8 m. Din loc în loc, și anume acolo unde se știe că pericolul de inundăție este mai mare, colectivității au construit întăriți din piatră, nisip și pământ. La construirea digului, pentru care au fost necesari 65.000 metri cubi de pământ, au participat peste două sute de colectivități cu 200 de căruțe. Printre cei evidențiați în această acțiune eroică se numără colectivitățile Ion Munteanu, Stanciu I. Dobre, Ene Stăicu, Vasile Teșea, Petre Rădulescu și alții.

C. FRINCU
corespondent

Dezbaterile consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii

REFERATUL

Comisiei pentru problemele îmbunătățirii activității S. M. T. și mecanizării agriculturii

Referent — **tov. PETRE MOLDOVAN,**
director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Din expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și a discuțiilor și observațiilor făcute în cadrul consfătuirii a reieșit că pentru mărirea capacității de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole din S.M.T.-uri este necesar ca conducerea stațiilor de mașini și tractoare să organizeze exploatarea mai rațională a parcului de tractoare și mașini, reducînd cit mai mult timpul lor neproductiv. În acest scop, este necesar în primul rînd să se organizeze lucrul în două schimburi la cel puțin 30 la sută din numărul tractoarelor. Pe de altă parte, se impune extinderea folosirii parcului de mașini mult mai mult executarea și semănarea, prășit, irigat și ogoare și organizarea în anul 1958 a cel puțin 10.000 tractoare în brigăzi permanente.

În scopul creșterii producției la hectar, mecanizatorii trebuie să execute cu mai mult simț de răspundere lucrările agricole.

Se recomandă conducerilor gospodăriilor agricole cooperatist-socialiste să aplice îndrumările agronomilor din S.M.T.-uri să elibereze la termen stabilite terenurile ce trebuie lucrate, să aducă la timp sămînța și să asigure tractoriștilor aprovizionarea, contra cost, cu hrană caldă.

Pe viitor, S.M.T.-urile trebuie să dea un ajutor mai mare gospodăriilor colective și întovărășirilor, în ceea ce privește organizarea rațională a producției, sprijinindu-le la întocmirea planului de producție, ca și la planurile de perspectivă, la dezvoltarea ramurilor de producție cele mai rentabile pentru fiecare gospodărie, la folosirea rațională a forțelor de muncă.

Se consideră necesar să fie întărit și lărgit rolul Statului S.M.T., astfel ca acesta să poată face recomandări nu numai asupra repartizării mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-urilor, ci și asupra principalelor probleme privind întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor agricole socialist-cooperatiste.

Stațiunile de mașini și tractoare dispun de mari rezerve, încă nelolosite, în reducerea prețului de cost. De aceea, reducerea prețului de cost a lucrărilor mecanizate trebuie să fie o preocupare mai serioasă a lucrătorilor din S.M.T., pentru ca toate unitățile să ajungă la nivelul celor fruntașe. În acest scop, comisia propune următoarele: mărirea volumului anual de lucru pe tractor; realizarea de economii la carburanți și lubrificații, la reparații și la cheltuielile gospodărești și generalizarea inovațiilor și propunerilor muncitorilor care s-au dovedit a fi juste în aplicarea lor practică.

În ceea ce privește mărirea capacității de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole din S.M.T.-uri, m-am informat că pe întreaga regiune mecanizatorii din aceste unități au realizat abia 158 de hantri la arături și însămînțări.

Pe cele 84 de gospodării agricole colective și 182 de întovărășii agricole din regiunea S.M.T.-urilor trebuie să execute în primăvara aceasta un mare număr de lucrări agricole cu mijloace mecanizate. Numai S.M.T. Tășnad, de pildă, trebuie să lucreze în acest an o suprafață mai mare cu 3.500 ha, față de cea de anul trecut.

Ce se poate face totuși pentru ca S.M.T.-urile să-și îndeplinească sarcinile ce le revin în lupta pentru obținerea unor recolte bogate la hectar?

În zilele prielnice executării muncii în cîmp ele pot și au datorită să folosească cu randament mai mare cele 300 de tractoare și mașini agricole cu care sînt înzestrate.

În această privință, trebuie însă să subliniem că din păcate există părerea, chiar la serviciul regional S.M.T., că sarcinile de plan nu ar putea fi executate fără ca S.M.T.-urilor să li se repartizeze încă un anumit număr de tractoare noi.

O analiză amănunțită a modului cum au fost și sînt folosite tractoarele de către S.M.T.-urile acestei regiuni demonstrează că utilajul — chiar dacă o parte din mașini sînt vechi — poate fi folosit cu randamente mari. Un astfel de exemplu îl prezintă S.M.T.-Carei — deși are între altele și 39 de tractoare vechi I.A.R. — a reușit anul trecut să îndeplinească și chiar să depășească planul pe tractor convențional (103,6 la sută) avînd totuși cel mai mare număr de hantri planificați.

Pentru a obține acest succes, conducerea S.M.T.-ului Carei i-a instruit pe cei 5 agronomi de sector să muncească în așa fel pentru încheierea contractelor de lucrări încît planul de producție să fie acoperit și chiar depășit pe fiecare campanie. Pe de altă parte, datorită reparațiilor de bună calitate, în toate campaniile din timpul anului S.M.T.-ul n-a înregistrat

decesul unuia din tractoriștii stațiunii și Silviculții să studieze ca organizarea și îndrumarea agriculturii regiunilor și raioanelor complet cooperativizate să se facă prin stațiunile de mașini și tractoare.

Pentru îmbunătățirea întreținerii și reparării parcului de mașini

Unele S.M.T.-uri execută reparații de slabă calitate, ceea ce duce la numeroase defecțiuni în perioadele de lucru și face ca orele pierdute în timpul campaniilor agricole să fie prea numeroase. Este necesar ca lucrătorii din S.M.T.-uri și gospodăriile de stat să facă o cotitură în munca de îngrijire a tractoarelor și mașinilor agricole, să respecte normele și tehnologia de reparații elaborate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și să lichideze consumul exagerat de piese de schimb.

Comisia propune ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să studieze îmbunătățirea actualului sistem de executare a reparațiilor și reparațiilor în sensul prelungirii duratei de funcționare a tractoarelor și a mării volumului de lucrări executat cu tractorul între două reparații.

Pe de altă parte, mecanizatorii din agricultură fac apel la muncitorii din industrie și le cer să producă piese de schimb în cantități și sortimente necesare și să îmbunătățească calitatea lor. Livrarea pieselor de schimb să se facă înainte de începerea campaniilor de reparații.

În scopul scurtării timpului de imobilizare a tractoarelor la reparații, se recomandă extinderea folosirii motoarelor de rezervă.

Este necesar, de asemenea, ca în anii viitori centrele mecanice să lărgască activitatea lor, profilind anumite unități pentru repararea autovehiculelor și motoarelor stabile, a utilajului electric și aparatului de bord și să creeze secții noi pentru reconstrucționarea pieselor de schimb, vulcanizarea cauciucurilor etc.

Pentru a ridica actualul nivel de mecanizare — și în primul rînd în regiunile și raioanele complet cooperativizate — comisia propune sporirea producției de tractoare și mașini agricole. Cerem industriei noastre constructoare de mașini să livreze agriculturii tractoare și mașini perfectiunale, rezistente și care să corespundă cerințelor agriculturii noastre, printre care: pluguri care să lucreze la viteze mari cuprinse între 7—9 km/oră; semănători de păioase universale prevăzute cu dispozitiv de imprășire a îngrășămintelor chimice; cultivați purtat în fața tractorului etc.

Comisia propune totodată dotarea S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat cu mașini ușoare, pentru a se putea efectua economic controlul brigăzilor de tractoare și a transporta piesele de schimb necesare întreținării tractoarelor în cîmp.

Este nevoie, însă, ca în cursul acestui an să se îmbunătățească sistemul de mașini existent pentru mecanizarea lucrărilor în cultura păioaselor și porumbului și să se definitiveze sistemul de mașini pentru lucrări în legumicultură, viti-pomicultură, în domeniul creșterii animalelor, ca și pentru lucrări de hidroameliorații.

Cadre de mecanizatori cit mai bine calificate

Îmbunătățirea activității stațiunilor de mașini și tractoare este strîns legată de ridicarea calificării tractoriștilor. Conducerea S.M.T.-urilor trebuie să creeze condiții și să organizeze calificarea mecanizatorilor, nu numai ca tractoriști, ci și ca mecanici agricoli, care să cunoască bine exploatarea mașinilor, repararea lor și să posede cunoștințe, responsabilizate, tehnice. Mecanizatorii necesari S.M.T.-urilor să fie recrutați din rîndul colectivităților cu stagiul militar satisfăcut.

Este necesar ca pe viitor șelii brigăzilor de tractoare să aibă o pregătire la nivelul unui maistru, pentru a cunoaște și a putea folosi în bune condiții mașinile mai complexe ce se introduc în agricultură.

Pentru ridicarea nivelului de pregătire profesională a cadrelor de conducere din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, comisia recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii să studieze posibilitatea completării cunoștințelor lor cu metode noi agrotehnice și cunoașterea noilor tipuri de mașini care se vor introduce în agricultură. De asemenea, comisia recomandă M.A.S. să asigure stabilirea cadrelor de conducere din unități.

În perioadele cînd nu lucrează în cîmp, tractoriștii trebuie să fie folosiți în mai mare măsură în gospodăriile colective, spre a-și ajuta pe colectivități la introducerea și întreținerea instalațiilor mecanizate de pregătire a furajelor, a instalațiilor de apă, lumină etc. Se recomandă gospodăriilor colective să acorde premii în zile-muncă tractoriștilor — membri ai gospodăriilor colective — care, prin executarea la timp și în condiții superioare agrotehnice a lucrărilor agricole, au contribuit la depășirea producției planificate la hectar.

EXISTA CONDIȚII și pentru celelalte 4 S.M.T.-uri

Cu privire la folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor în S.M.T.-urile din regiunea Baia Mare

Cînd am sosit cu cîteva zile în urmă în regiunea Baia Mare și m-am interesat asupra realizării obținute de către cele 4 S.M.T.-uri în campania agricolă din primăvara acestui an, tov. Păcoșevici Iosif, șeful serviciului regional S.M.T., m-a informat că pe întreaga regiune mecanizatorii din aceste unități au realizat abia 158 de hantri la arături și însămînțări.

Pe cele 84 de gospodării agricole colective și 182 de întovărășii agricole din regiunea S.M.T.-urilor trebuie să execute în primăvara aceasta un mare număr de lucrări agricole cu mijloace mecanizate. Numai S.M.T. Tășnad, de pildă, trebuie să lucreze în acest an o suprafață mai mare cu 3.500 ha, față de cea de anul trecut.

Ce se poate face totuși pentru ca S.M.T.-urile să-și îndeplinească sarcinile ce le revin în lupta pentru obținerea unor recolte bogate la hectar?

În zilele prielnice executării muncii în cîmp ele pot și au datorită să folosească cu randament mai mare cele 300 de tractoare și mașini agricole cu care sînt înzestrate.

În această privință, trebuie însă să subliniem că din păcate există părerea, chiar la serviciul regional S.M.T., că sarcinile de plan nu ar putea fi executate fără ca S.M.T.-urilor să li se repartizeze încă un anumit număr de tractoare noi.

O analiză amănunțită a modului cum au fost și sînt folosite tractoarele de către S.M.T.-urile acestei regiuni demonstrează că utilajul — chiar dacă o parte din mașini sînt vechi — poate fi folosit cu randamente mari. Un astfel de exemplu îl prezintă S.M.T.-Carei — deși are între altele și 39 de tractoare vechi I.A.R. — a reușit anul trecut să îndeplinească și chiar să depășească planul pe tractor convențional (103,6 la sută) avînd totuși cel mai mare număr de hantri planificați.

decesul unuia din tractoriștii stațiunii și Silviculții să studieze ca organizarea și îndrumarea agriculturii regiunilor și raioanelor complet cooperativizate să se facă prin stațiunile de mașini și tractoare.

Este necesar ca lucrătorii din S.M.T.-uri și gospodăriile de stat să facă o cotitură în munca de îngrijire a tractoarelor și mașinilor agricole, să respecte normele și tehnologia de reparații elaborate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și să lichideze consumul exagerat de piese de schimb.

Comisia propune ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să studieze îmbunătățirea actualului sistem de executare a reparațiilor și reparațiilor în sensul prelungirii duratei de funcționare a tractoarelor și a mării volumului de lucrări executat cu tractorul între două reparații.

Pe de altă parte, mecanizatorii din agricultură fac apel la muncitorii din industrie și le cer să producă piese de schimb în cantități și sortimente necesare și să îmbunătățească calitatea lor. Livrarea pieselor de schimb să se facă înainte de începerea campaniilor de reparații.

În scopul scurtării timpului de imobilizare a tractoarelor la reparații, se recomandă extinderea folosirii motoarelor de rezervă.

Este necesar, de asemenea, ca în anii viitori centrele mecanice să lărgască activitatea lor, profilind anumite unități pentru repararea autovehiculelor și motoarelor stabile, a utilajului electric și aparatului de bord și să creeze secții noi pentru reconstrucționarea pieselor de schimb, vulcanizarea cauciucurilor etc.

Pentru a ridica actualul nivel de mecanizare — și în primul rînd în regiunile și raioanele complet cooperativizate — comisia propune sporirea producției de tractoare și mașini agricole. Cerem industriei noastre constructoare de mașini să livreze agriculturii tractoare și mașini perfectiunale, rezistente și care să corespundă cerințelor agriculturii noastre, printre care: pluguri care să lucreze la viteze mari cuprinse între 7—9 km/oră; semănători de păioase universale prevăzute cu dispozitiv de imprășire a îngrășămintelor chimice; cultivați purtat în fața tractorului etc.

Pentru cit mai multe PASARI și OUA

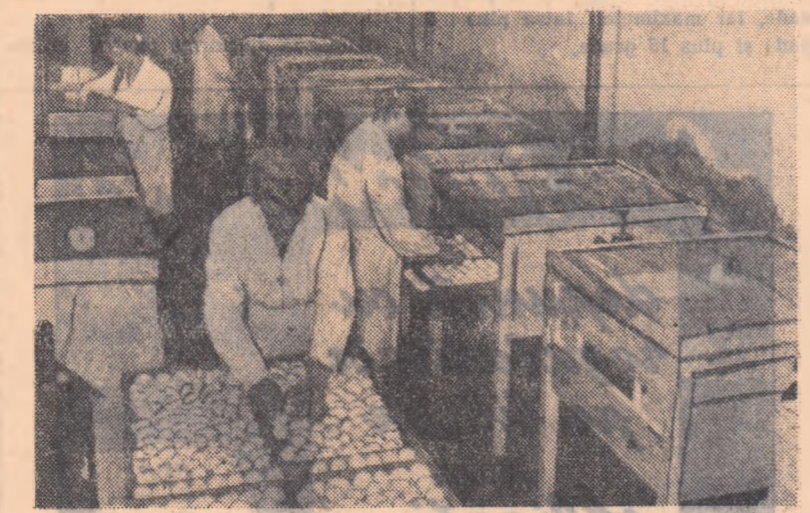
O ramură neglijată

Gospodăria agricolă de stat Curtișoara din raionul Slatina are un sector zootehnic destul de dezvoltat. Fermă de vaci de lapte, tineretul bovin și crescătoria de porci sînt ramuri cu care pe bună dreptate muncitorii de aici se mîndresc. Nu aceleași lucruri frumoase se pot spune însă despre o altă ramură a sectorului zootehnic și anume despre avicultură. Deși în gospodărie sînt condiții ca această ramură importantă să capete o dezvoltare foarte mare și să devină rentabilă, ea a fost cu totul neglijată. De pildă, hrana găinilor se administrează la voia întîmplării, normele de hrănire nefiind cunoscute de îngrijitori. Ceea ce este mai grav, zootehnista Elena Băiețica nu face nimic pentru introducerea unei hrăniri raionale a păsărilor. Din această cauză zile întregi păsărilor li se dau să mîncepe numai și numai gozuri. „Sistemul” acesta de hrănire a adus după sine, cum era și firesc, slabirea corporală a păsărilor. Ca urmare, randamentul lor a început să fie foarte scăzut, multe păsări fiind predispușe și îmbolnăviri. În momentul de față, bunăoară, ferma de păsări e contaminată de pestă aviară. Această boală se putea preveni dacă conducerea gospodăriei lua din timp măsurile necesare de prevenire. În asemenea situație nu este de mirare de ce în prezent numai jumătate din păsări sînt ouătoare. Dar și o parte din ouăle obținute sînt de proastă calitate, necorespunzătoare pentru a fi trimise incubatoarelor cu care gospodăria a încheiat contracte. Astfel, din 20.000 ouă ce trebuiau livrate incubatoarelor din Slatina Drăgănești-Olt și altele, au fost livrate doar 11.000 bucați. Cu toate acestea, conducerea gospodăriei se pare că este mulțumită de rezultatele obținute. Ba chiar se mîndrește cu faptul că planul la ouăle de consum a fost depășit. Nimeni nu le contestă acest lucru. Dar această îndeplinire s-a făcut în dauna calității, așa cum am arătat mai sus, ceea ce a făcut ca gospodăria să nu-și poată respecta

planul de livrări de ouă pentru producerea de noi pui.

Neglijarea fermei de păsări de la gospodăria agricolă de stat Curtișoara trebuie să dea de gîndit nu numai conducerii acestei unități, ci și Trusului regional Gostat Pitești. În consecință,

GH. ROȘU

Gospodăriilor agricole de stat le revin în acest an sarcini sporite în ceea ce privește producția de pui. Astfel, pînă la toamnă, ele vor trebui să producă de două ori mai mulți pui decât în anul 1956. În acest scop s-a prevăzut ca toate cele 11 incubatoare proprii, aflate în unele unități, să funcționeze în tot timpul anului și cu întreaga capacitate. Bune rezultate s-au obținut pînă acum la incubatoarele gospodăriilor agricole de stat Stupnița — Stalin, Peris — București, Giarmata și Aradul Nou — Timișoara etc. Nu aceluși lucru se poate spune însă despre unele unități cum ar fi cele din Bacău, Pitești și altele.

Avînd în vedere că ne aflăm în perioada cea mai prielnică scoaterii puilor (creșterea lor se face în condiții foarte bune în lunile a primii, mai, iunie) este necesar ca activitatea incubatoarelor să fie intensificată la maximum, iar dirijarea puilor către centrele de creștere să fie făcută în termenale stabilite.

În fotografie: muncitoarele Ioana Shöbel, Anica Stancu, Kati Gökel și altele, care lucrează la incubatorul de la gospodăria agricolă de stat Mîlășireu, așeză ouă în sticle pe care le introduc apoi în cloșitori. Incubatorul are o capacitate de 18.000 ouă și livrează pui multor crescători din regiunea București.

L. GHEORGHE

AL. RAICU

Răspundeți prin fapte concrete la inițiativa U. R. S. S.

„Niciodată Hiroșima”, „Încetați experiențele cu arma nucleară”, iată câteva din lozincile ce pot fi văzute la mișturile ce au loc în aceste zile în întreaga Franță.

În întreaga lume, oameni de diferite profesii, împărțind diverse concepții, se unesc și își ridică cu hotărâre glasul împotriva experiențelor nucleare, împotriva primejdiei atomice. Dându-și seama de urmările groznice ale unui eventual război atomic, ei se ridică nu numai în apărarea propriei lor vieți, ci și a tot ceea ce civilizatia umană a realizat cu atita trudă. Prin amploarea ei și prin diversitatea forțelor pe care le mobilizează, această mișcare de protest nu-și are seamă în istoria omenirii.

La Londra, în Trafalgar Square, 12.000 de londonezi s-au întrunit la un miting în cadrul căruia au cerut încheierea unui acord internațional care să interzică dezvoltarea nucleară. Mitingul a fost organizat de partidul laburist și de Congresul sindicatelor britanice. Asistența a întâmpinat cu un tumult de aplauze declarațiile făcute la miting de conducătorii partidului laburist, Gaitskell și Bevan, care au cerut ca guvernul puterilor occidentale să răspundă la inițiativa Uniunii Sovietice pentru slăbirea încordării internaționale.

În Berlinul occidental a început la 11 aprilie „Săptămâna luptei împotriva morții atomice” organizată de Uniunea Tineretului Liber German. În toate cartierele din Berlinul occidental au fost difuzate zeci de mii de manifeste

Pregătiri pentru deschiderea Expoziției Agricole Unionale de la Moscova

La sediul Expoziției Agricole Unionale a avut loc de curând o consiliu care, directorul expoziției, B. N. Bogdanov, a prezentat un raport cu privire la îmbunătățirea conținutului expoziției. Cu acest prilej ați raportat, cit și participarea la discuții arătate ce pregătiri s-au făcut și se fac în vederea deschiderii expoziției din acest an.

La Expoziția Agricolă Unională vor ocupa în acest an un loc de seamă diferitele materiale și documente care vor arăta cum se pune în aplicare Legea cu privire la dezvoltarea conținutului orărilor colhozice și reorganizarea stațiilor de mașini și tractoare.

Se proiectează să se popularizeze pe larg la expoziție mijloacele tehnice care se vând colhozurilor. Astfel, pe un teren special vor fi prezentate tractoare de diferite mărci, în acțiune împreună cu mașinile și unelte agricole care se atașează la aceste tractoare. Pentru a-și putea alege mașinile

cele mai potrivite condițiilor locale, reprezentanții colhozurilor vor primi aici ajutor tehnic și sfaturi.

La expoziție se vor demonstra cele mai importante metode agro-tehnice aplicabile în noua zonă economică din Uniunea Sovietică. Se vor demonstra, de pildă, 44 asolamente aplicate în 20 colhozuri și 7 sovhozuri. Se vor prezenta mai pe larg diferite soiuri rasonate de culturi cerealiere, tehnice, furajere și de alte culturi, în total 1.800 de soiuri.

În anul 1958 se vor prezenta la expoziție diferite varietăți de porumb, fructe, legume, lămpuri cultivate în condiții speciale, cartofi, culturi de bostanărie, struguri, flori, păstrate proaspete în cursul iernii.

Numerose exponate vor arăta cum îndeplinesc oamenii muncii din agricultura Uniunii Sovietice sarcina de a ajunge din urmă în anii apropiați Statele Unite ale Americii în producția de carne, lapte și unt pe cap de locuitor.

Popoarele cer țarilor occidentale:

o rezoluție de protest împotriva stabilirii de baze americane de rachete în Alpi. Rezoziția cere suspendarea imediată a tuturor experiențelor cu arma nucleară, după exemplul dat de Uniunea Sovietică.

Patru membri ai organizației pacifiste „Grupul adepților acțiunilor violente împotriva armei nucleare” se îndreaptă pe bordul yachtului „Golden Rule” din San Francisco spre regiunea Insulelor Marshall, unde S.U.A. intenționează să efectueze noi experiențe cu arma nucleară. În ciuda hotărârii Comisiei pentru energia atomică, care a interzis cetățenilor americani să viziteze zona din Pacific unde vor fi efectuate experiențele, căpitanul yachtului, Albert Biglow, a declarat că va continua să navigheze în acea direcție „orică s-ar întâmpla”.

Ciți privește felul în care opinia publică mondială a primit lămurirea de poziție de până acum a puterilor occidentale în problema încetării experiențelor nucleare, arată clar că adoptarea unei asemenea atitudini negative va duce la izolarea lor de mase. Și nu e departe ziua cind ei se vor trezi singuri printre ruinele politicii lor atomice.

Evenimentele internaționale

Criza de guvern din Franța

Marți după amiază, în Adunarea Națională franceză, Felix Gaillard a dat cea mai grea bătălie din existența guvernului său. Și a pierdut-o.

Încă din ajunul acestor dezbateri, care se anunțau foarte violente, atmosfera pe culoarele Palatului Bourbon, ca și „aritmica parlamentară”, adică socotela voturilor pe care Gaillard putea conta, nu erau favorabile guvernului. Dezbaterile, care s-au dus în problema relațiilor franco-tunisiene, a „bunelor ofiții”, a atitudinii Londrei și Washingtonului în problema Africii de nord, au dezlănțuit, așa cum era de așteptat, pasunile.

Gaillard a recurs — fără folos de a întineri — la o serie de argumente pentru a încerca să obțină voturile Adunării.

Dezbaterile au început cu intervențiile ministrului de Externe Pincau și ale premierului Gaillard.

Pincau a precizat că, potrivit concluziilor trase de misiunea „bunelor ofiții”, raporturile franco-tunisiene ar putea fi reluate pe următoarea bază: părăsirea de către Franța a bazelor franceze de la Bizerta în baza unui acord special, care ar urma să fie încheiat; stabilirea unor măsuri în privința cetățenilor francezi din Tunisia; instituirea unui control neutru asupra celor cinci aeroporturi unde staționează trupe franceze în Tunisia; evacuarea trupelor franceze din Tunisia conform proiectelor inițiale ale guvernului francez cu excepția bazei de la Bizerta.

În numele guvernului, Gaillard a făcut apoi o declarație în care a arătat că Franța nu are altă alternativă decât să accepte concluziile trase de misiunea „bunelor ofiții” în urma trativelor duse cu guvernul tunisian.

În fața viilor critici cu care a fost primită declarația, Gaillard a pus problema votului de încredere. Pentru acordarea votului de încredere au votat 260 deputați, iar împotriva acordării votului au votat 329.

Guvernul a fost pus astfel în minoritate, deci socialistii, M.R.P.-iștii și o parte din radicalii care au participat la guvern au votat în sprijinul lui Gaillard. Primul ministru a prezentat președintelui republicii demisia cabinetului care a fost acceptată.

Vizita delegației guvernamentale a R. P. Romîne în R. P. Mongolă

Delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne condusă de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, a sosit — la invitația guvernului R. P. Mongole — într-o vizită de prietenie în această țară.

La aerodrom, oaspeții au fost întâmpinați de J. Tedenbal, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, D. Damba, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., J. Sambu, președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al R. P. Mongole, și de alți conducători ai partidului și guvernului, precum și de numeroși reprezentanți ai oamenilor muncii din Ulan Bator.

Tovarășul Chivu Stoica a trecut în revistă garda de onoare. Apoi tovarășii Chivu Stoica și J. Tedenbal au rostit scurte cuvinte.

În alții oaspeții romîni au vizitat, în cursul seșerii la Ulan Bator, Universitatea de stat „Ciobalsan”, unde a avut loc un miting, combinatul industrial „Ciobalsan”, una din cele mai vechi întreprinderi din R. P. Mongolă, și au depus o coroană la monumentul ostașilor sovietici din capitala R. P. Mongole.

Între delegația guvernamentală a R. P. Romîne și delegația guvernamentală a R. P. Mongole au avut loc convorbiri. Convorbirile și schimbul de

Au luat cuvîntul J. Tedenbal și Chivu Stoica. Mitingul prieteniei popoarelor mongol și romîn s-a deslășurat sub semnul colaborării frățești a popoarelor celor două țări, al internaționalismului proletar, a fost o dovadă strălucită a unității de nezdruccinat a lagărului socialist.

La 16 aprilie, delegația guvernamentală a R. P. Romîne, în frunte cu tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, a plecat cu avionul spre patrie.

În aceeași zi, delegația guvernamentală a R. P. Romîne a sosit la Moscova. Pe aeroportul Vnuokovo, împodobit cu drapelul de stat ale R. P. Romîne și U.R.S.S., delegația a fost întâmpinată de A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. N. Kosighin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și alte persoane oficiale.

Membrii delegației s-au întâlnit la Kremlin cu Leonid Brejnev, Nikita Hrușciov, Aleksei Kirilenko, Frol Kozlov, Anastas Mikoian, Mihail Suslov, Aleksei Kosighin și au avut cu ei o convorbire prietenească, tovarășească. La convorbire au asistat de asemenea Andrei Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și Vasili Kuznețov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

După convorbire guvernul U.R.S.S. a oferit un prinz.

Din Moscova delegația romînă se va îndrepta spre patrie.

Pregătiri da, muncă de lămurire ba?

(Urmare din pag. 1-a)

blu hibrid de către unitățile agricole socialist-cooperatiste intrize încă fără nici un temel. Întovărășiri agricole ca cele din Morteni, Slobozia, Ciupa și altele trăgănează treaba aceasta atât de importantă și de urgentă.

De ce această situație? Pînă la răspuns trebuie mai întii să pomenim aici cuvintele izvorite din înțelepciunea poporului: „Părinții mîncăc aguridă și copiii li se strepezesc dinții”. Și iată cum: anul trecut, organele de resort din raionul Găești n-au reușit să aducă la timp sîmînța de porumb dublu hibrid și deci însămișingur a suferit o întirziere care s-a răsfrînt negativ asupra recoltei de porumb obținută în toamnă. De aici teama unor consilii de conducere a unităților agricole socialist-cooperatiste de a nu păși la fel și în acest an, teamă însă cu nimic justificată, căci în baza de recepție se află adusă dîm timp cantitatea de 20.000 kg porumb dublu hibrid pentru sîmînță.

SPORT

A treia ediție a Spartachiadei de vară a Tineretului

Zilele acestea s-a dat startul în competițiile sportive din cadrul celei de a III-a ediții a Spartachiadei de vară a tineretului. Această populară competiție, care angrenează pe stadiioane și sălile de sport sute de mii de tineri de la sate și orașe, se va desfășura anul acesta într-un cadru mai amplu, în concordanță cu noile principii organizatorice ale mișcării sportive din țara noastră, care pun un accent deosebit pe dezvoltarea activității de masă. Numărul disciplinelor sportive prevăzute în programul Spartachiadei de vară a fost sporit considerabil. Astfel, sînt prevăzute cele mai populare sporturi: atletism, ciclism, fotbal, oină, volei, handbal, popice, tir, trîntă și nataje.

Cupa „Recolta” la ciclism

La sfîrșitul acestei săptămîni se va desfășura în împrejurimile Bucureștiului cea de a III-a ediție a competiției de ciclism pe șosea, dotată cu cupa „Recolta”, la care vor participa specialiștii acestei probe din toată țara. Această competiție, organizată de colectivul sportiv Recolta M.A.S. din cîntea zilei de 1 Mai, se va disputa în trei etape (vineri 18 aprilie pe șos. Lehlui, sîmbătă 19 aprilie pe șos. Alexandria) și duminică 20 aprilie pe șos. Alexandria). La sfîrșitul competiției se vor atîca două clasamente: unul individual și unul pe echipe.

Paralel cu această competiție rezervată cicliștilor din categoria „avansați”, se va desfășura și un concurs pentru juniori și categoria „semi-cursur”, în două etape (vineri 18 aprilie pe șos. Giurgiuului și duminică 20 aprilie pe șos. Alexandria).

M. LERESCU

Cum se va sfîrși această criză, nu se poate încă prevedea. Se crede însă că ea va fi de lungă durată.

În ceea ce-l privește, Partidul Comunist Francez, așa cum a declarat Jacques Duclos după întrevvedere sa cu președintele republicii, este gata să susțină orice pas înainte în sensul intereselor poporului, și deci orice guvern care ar răspunde aspirațiilor acestuia.

Hotăriri primejdioase pentru cauza păcii

În momentul în care întreaga omenire cere cu tot mai multă insistență renunțarea la politica nefastă a inarmării și rezolvarea principalelor probleme internaționale în cadrul unei conferințe la nivel înalt, cercurile conduse de țările din blocul atlantic continuă să facă noi pași primejdioși pe calea subminării păcii.

În Statele Unite ale Americii, de pildă, Consiliul Administratorilor comitetului Federal de rezerve al S.U.A. a dat de curind publicității darea de seamă lunară cu privire la situația economică americană în luna martie. Din darea de seamă reiese scăderea continuă a producției industriale a S.U.A. și înrăutățirea unor indici ai situației economice americane. În cursul de șapte luni de scădere continuă, producția industrială din S.U.A. s-a redus cu 11,7 la sută, iar în comparație cu cel mai înalt nivel de după război cu aproape 13 la sută. În decursul lunii martie au continuat să se reducă veniturile și salariile populației, s-a micșorat volumul comerțului cu amănuntul în țară, s-a redus producția, a crescut șomajul.

Știri asemănătoare sosește și din țările capitaliste. În Anglia, în numeroase ramuri ale industriei producția s-a scăzut, iar costul vieții este în continuă creștere. În primele trei luni ale anului în curs, alimentele s-au scumplit cu 10 la sută, încălțămîntea cu 5 la sută, chirurile cu 10 la sută etc. Numărul șomerilor este din ce în ce mai mare. În Franța, situația e la fel de grea. Și numărul exemplorilor de acest fel ar putea fi înșirat pe pagini întregi.

În comparație cu politica de pace dusă de Uniunea Sovietică, cu hotărîrea luată de U.R.S.S. de a înceta unilateral experiențele cu arme nucleare, măsurile luate la Paris arată încă odată cine este prieten sincer al păcii și cine este împotriva ei. Popoarele lumii fixe cu tot mai multă vigilență asemenea încercării primejdioase pentru cauza păcii.

Lumea capitalistă sub semnele înrăutățirii situației economice

De cîva timp în economia țărilor capitaliste din Apus ăpar tot mai multe semne care vădese o înrăutățire a situației economice. Propaganda oficială a căutat să împrăstie teama de care sînt cuprinși oamenii din țările respective în fața acestei situații, vorbind despre o redresare care ar fi trebuit să aibă loc în luna martie. Dar iată că luna martie a trecut și știrile care sosește stau mărturie că situația economică în loc să se schimbe în bine, împotriva, se înrăutățește.

În Statele Unite ale Americii, de pildă, Consiliul Administratorilor comitetului Federal de rezerve al S.U.A. a dat de curind publicității darea de seamă lunară cu privire la situația economică americană în luna martie. Din darea de seamă reiese scăderea continuă a producției industriale a S.U.A. și înrăutățirea unor indici ai situației economice americane. În cursul de șapte luni de scădere continuă, producția industrială din S.U.A. s-a redus cu 11,7 la sută, iar în comparație cu cel mai înalt nivel de după război cu aproape 13 la sută. În decursul lunii martie au continuat să se reducă veniturile și salariile populației, s-a micșorat volumul comerțului cu amănuntul în țară, s-a redus producția, a crescut șomajul.

Știri asemănătoare sosește și din țările capitaliste. În Anglia, în numeroase ramuri ale industriei producția s-a scăzut, iar costul vieții este în continuă creștere. În primele trei luni ale anului în curs, alimentele s-au scumplit cu 10 la sută, încălțămîntea cu 5 la sută, chirurile cu 10 la sută etc. Numărul șomerilor este din ce în ce mai mare. În Franța, situația e la fel de grea. Și numărul exemplorilor de acest fel ar putea fi înșirat pe pagini întregi.

Timpul probabil pentru zilele de 19, 20 și 21 aprilie

Vremea în general nestabilă, cu cer schimbător, mai mult acoperit în jumătatea de nord a țării, unde vor continua să cadă ploii temporare, care local, mai ales în regiunile de deal și de munte, se vor transforma în lapoviță și ninsoare.

În restul țării ploii locale însoțite pe alocuri de descărcări electrice. Vînt potrivit cu intensificări temporare. Temperatura în scădere în nord-vestul țării. Minimele vor oscila între minus 4 grade și plus 7 grade, iar maximele între plus 5 grade și plus 15 grade.

lăzi, le ridică și le așează în ele. Peste un scurt răstimp, autocamioanele pornesc spre oraș pe șoseaua ca-n paim. În locul lor vin alte autocamioane. Aci e fabrica de pachetați fructele, unde lucrează numai cîteva fele și un mecanic.

Părăsesc și locul acesta și intru în sat. Pe ulițe e forță mare. Colhoznicii cu mașini, motocicletele și bicicletele aleargă fără istov. Unii se duc la muncă, alții la plaja de pe marginea Nistrului.

Imi rotosc ochii încîntați de privilegiul nou, orășenească, a satului. Spre nord, dincolo de livezi și de vii, se află o hardughie mare — atelierul de reparajie... Nu departe de malul apei ca un adevărat cartier citadin, se înalță niște clădiri roșii, în fața cărora, pe apa limpede, înoată puzderile de rațe și găște cu pene albe, strălucitoare.

În mijlocul satului, la capătul uliței principale, o tură împunge norii. Acolo se află noua clădire a sovietului sîtesc, pe care în primăvara lui 1958 o știam numai din planul arhitectural... Mai sînt și alte lucruri de văzut în Copanca. Planul de viitor spune multe. Printre ele se numără brutăria și cofetăria colhozului, fabrica de conserve de roșii și de semiconservat fructe; casa de cultură cu sală de teatru de o mie de locuri, unde rulează în fiecare seară filme și unde, din cînd, în cînd, vin în turnee artiștii de la teatrele din Chișinău, Odessa, Kiev, Moscova... Obosit de alina umbat, mă așez pe o bancă din parcul din mijlocul satului. Soarele s-a ascuns de mult în dalul livezilor. E seară. Perechi de îndrăgostiți trec pe aleile piatruițe... Toți sînt fericiți. Numai un bărbat cu părul alb s-a așezat lîngă mine și oștează. „De ce nu sînt mai tînăr? Să mă bucur de viață? Cum e de trăit!” parcă ar vrea să spună...

SERBAN NEDELCO

Intr-un colhoz din R. S. S. Moldovenească (V) Fondul de bază: 100 milioane ruble

Planul de viitor prevede că în 1970 colhozul vîntorească va avea un fond indivizibil de 100 milioane ruble. Aste înseamnă 3.333.000 ruble la suta de hectare. Cum veți ajunge la aceasta? I-am întrebat pe Gheorghe Trofimovici.

Președintele colhozului a zîmbit. Și după ce m-a îndemnat să gust din vinul adus de la pivnițele colhozului, a început:

— După cum v-am spus, în 1959 vom avea pe rod 1000 hectare de pomi. Fajă de 602, cîte avem acum, este o diferență de 398 hectare. În 1960 vom avea pe rod și 400 hectare de via, adică cu 380 hectare mai mult decît în 1957.

Aceasta înseamnă că începînd din 1960 veniurile aduse de livezi se vor dubla față de 1957, iar ale viilor vor fi de 20 de ori mai mari. În ficăciun, am doi de la vii și livezi vom avea un venit de peste 40 milioane ruble, adică de 3 ori cît avem acum. Această creștere va proveni numai din mîntirea suprafeței roditoare. Adăugați veniturile ce vor proveni din mîntirea producției la ficăciun hectare de livezi și vii de via și veți vedea că veniturile colhozului vor fi și mai mari. Vor crește, de asemenea, veniturile grădini de legume și ale fermelor de animale, dîndu-ne puțină să mîrim nu numai fondul de bază, dar și clădim, să facem în sel multe lucruri folositoare oamenilor.

Vom face un spitel nou, în mijlocul livezilor, iar pe cel vechi îl vom transforma în policlinică. Tot în mijlocul livezilor vom face o casă de odihnă pentru colhoznicii și o stațiune climaterică. În afară de școala de zece ani, care se zidește acum, vom mai ridica încă două...

— Poate că nu în anul acesta, dar din 1959, în mod sigur, pe învățatori îi va plăti colhozul, scutind statul de această cheltuială... Vom pune ulițele cu hotărîre...

Ascult vorbele președintelui și gîndurile mă poartă peste vreme. Văd casa de odihnă. Jur împrejurul ei, grădinițe de flori ce răspîndesc un parfum îmbălsămor. Pomi încercăci cu aurul rodului. Un scaliu zboară din creangă în creangă și cîntecul lui se aude pînă departe, îngîndindu-se cu mumurul bătrînilui fluviu...

În loc Zaveniuc, venit la odihnă, nu poate sta locului. Cu o carte în mînă, umbli prin livadă și urmărește o ghiocină care ciocăne într-un pom. Apoi se uită la avionul — poate al statului, poate al colhozului — care împrăștie un praful alb pentru ocrotirea livezilor.

După cîteva clipe, Zaveniuc se oprește sub un măr. Iși aduce aminte de fînerile și încreștele frunții. L-a rămas vie în minie o întîmplare pe care n-o va uita niciodată. Era prin 1938. Avea atunci vreo 40 de ani. Șe-dea pe prispă casei copierii cu stuf.

Se făcea mîndru, că era încălțat cu bocanci noi. Primii bocanci din viața lui. Deodată, poarta de la uliță s-a deschis și în ogrădă a intrat percepătorul însoțit de jandarmi.

— Am venit să încasez impozitul, domnule Zaveniuc, a zis percepătorul în loc de bună ziua.

— Impozitul? De unde să iau bani? a întrebat incurcat Zaveniuc.

— Dacă n-ai bani, îi iau cădere de mămăligă și toate lucrurile din casă, a tipat percepătorul.

A intrat apoi în odaie. A scotocit niște tot. Ce să la dacă n-avea ce? Niște cădere de mămăligă, spert în fund, nu era bun de nimic. A ieșit iarși pe prispă. A rămas o vreme în câmpăni. L-a mîsurat pe gospodăr dîn creștet și pînă-n tălpi. A văzut bocancii și brus s-a întors spre jandarmi.

— Descălțați-l li luăm bocancii, mame lui de țihlar! Și-a cumpărat încălțări noi, da' impozitul nu vrea să-l plătească!

Fără o vorbă, un jandarm l-a apucat pe Zaveniuc de umeri și l-a culcat pe prispă, lîindu-l strîns cu amîndouă mîinile, în timp ce alții l-a descălțat de bocanci. Descuși și cu lacrimi în ochi, Zaveniuc s-a privit apoi cum se îndepărta, cu bocancii lui și rîdeau. Parcă aude și acum risul lor baljocoritor...

Așa a trăit Zaveniuc sub stăpînire burgheză, nevoit să rămîna toată viața vîcător, sărac lipsit pămîntului. Vara să ia în tălpi toți mărșicînii de pe izlaz, iarna să umble cu niște opincii rupte ca vai de lume! Iar copiii... Că puteau ajunge pe vremea aceea ploziți unui vîcător?

Adîncii în gînduri, Ion Zaveniuc privește, printre crengile pomilor, cerul albastru. Apoi își deoacă fruntea și privește pantofii noi. Peodată, în cealaltă simle o lovitură. Din pom a căzut un măr mare. „Dacă mă lovea în nas? Mi-l zdrobea”, își spuse colhoznicul pipăindu-și locul lovii. Gîndurile îl mîna în altă parte. Se gîndește la Grîșă, ficiorul cel mare. Băiatul sortit odinioară s-ajunge vîcător are acum studii superioare și e cîntăcior de toboară. De mare cîntăc se bucură și Agafia, și Procopie combinatier, și Liza. În curînd, Vicor va termina școala medie tehnică, iar Liana și...

În Zaveniuc tresare întrepruzi iarși din gînduri. Dinspre elea asfaltată din leța vilei se aude un pîcănit de motor. Se înloarce. Spre el vine un bărbat cu geantă de piele. „Percepătorul?” îl fulgeră un gînd. Îndată se liniștește și ride de unul singur. Cel care se apropie e medicul. A venit să controleze sănătatea colhoznicilor aflați la odihnă.

Îl las în grîja medicului pe Ion Zaveniuc și pornesc mai departe. Iată, în fața unei clădiri mari, acoperită cu țigle roșii, se află vreo zece autocamioane. O macara prinde niște